

gruppenführer gondjaira bízott, aki az SS-erők és a Budapest védelmére kirendelt erők parancsnoka volt, idejét egy sor dokumentum elkészítésének szentelte, várva a hungarista rezsim hatalomátvételének beköszöntét.

Szálasi grandiózus tervei, melyek az akkori katonai helyzetben nemcsak irreálisak, de egyenesen bizarrak voltak, a zsidókérdés megoldását is magukban foglalták. A zsidókat, akik közül már csak a Budapesten és a munkaszolgálatos-alakulatokban lévők maradtak életben, és akiket szigorúan faji alapon határoztak meg, belföldi közmunkákon kellett volna foglalkoztatni a háború végéig, amikor is nemzetközi egyezmény keretében át kellett volna szállítani őket egy egyelőre meghatározatlan helyre.³ Szálasi a zsidókérdés megoldására vonatkozó programját a következőképpen foglalta össze:

A zsidóknak munkaszolgálatot kell teljesíteniük a Nemzet számára az országon belül; a velük való bánásmód a magatartásuktól függ majd; jogi helyzetüket törvény szabályozza; semmiféle különbséget nem szabad tenni zsidó és zsidó között. Amikor a háború befejeződik, az összes zsidót el kell távolítani Magyarországról nemzetközi egyezmény által meghatározott helyre. A zsidóknak sose szabad megengedni, hogy visszatérjenek magyar földre. A vegyes házasságok megsemmisítendőek, és mindenki érvenyt szerezhet ennek a jognak. Akik nem élnek vele, ugyanabba a kategóriába esnek, mint a zsidó házastárs; ilyen esetekben a gyerekek is zsidóknak számítandók.⁴

Ezt a politikai nyilatkozatot tekintette irányadónak Budinszky László nyilas igazságügy-miniszter, akire később elsőként bízták rá a zsidóügyek kezelését.

Míg a nyilasok várakoztak, Horthy és bizalmas tanácsadói igyekeztek keresztülvinni a fegyverszünet megkötésére vonatkozó, ügyetlenül titkolt terveiket. A kormányzó most már tudta, az angolszászok nem tudják és nem is akarják megakadályozni, hogy Kelet-Európa szovjet befolyás alá kerüljön. Abban a meggyőződésben, hogy a nyugati szövetségesek nem foglalkoznak sem Európa Balkán felől történő inváziójával, sem légi úton szállított alakulatokat nem dobnak át Magyarországra, hogy „meggátolják a bolsevizmus előretörését” (ez korábban magyar ábránd volt), Horthy végül felhatalmazást adott, hogy kössenek fegyverszüneti egyezményt a Szovjetunióval.⁵ Szeptember 27-én megbízta Bakay Szilárd tábornokot, egyikét annak a kevés magas rangú katonatisztnak, akiben még megbízott, hogy vegye át azoknak az erőknek a parancsnokságát, melyeknek a főváros védelmét kellett ellátniuk az átállás alatt. Bakayt azonban október 8-án, miközben visszatérőben volt a Duna Palota Szállóban lévő főhadiszállására, a Gestapo elrabolta. Vele együtt a németek a Budapest védelmére vonatkozó titkos terveket is megkaparintották.⁶

A fegyverszünet tervét, akárcsak a katonai elővigyázatossági intézke-